

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített első tanács)

2023. november 15.*

„Közös kül- és biztonságpolitika – Az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedések – A pénzeszközök befagyasztása – Azon személyek, szervezetek és szervek jegyzéke, akikre, illetve amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása alkalmazandó – A felperes nevének a jegyzékekbe történő felvétele és a jegyzékeken való fenntartása – A »vezető üzletember« fogalma – A 2014/145/KKBP határozat 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja – Jogellenességi kifogás – Indokolási kötelezettség – Értékelési hiba – A meghallgatáshoz való jog – A tulajdonhoz való jog – A vállalkozás szabadsága – Arányosság – Hatáskörrel való visszaélés”

A T-193/22. sz. ügyben,

OT (képviselik: J.-P. Hordies és C. Sand ügyvédek)

felperes

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: V. Piessevaux, A. Boggio-Tomasaz és M.-C. Cadilhac, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Belga Királyság** (képviselik: C. Pochet, L. Van den Broeck és M. Van Regemorter, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács),

tagjai: D. Spielmann elnök (előadó), R. Mastroianni, M. Brkan, I. Gâlea és Tóth T. bírák,

hivatalvezető: H. Eriksson tanácsos,

tekintettel a 2022. május 30-i OT kontra Tanács végzésre (T-193/22 R, nem tették közzé, EU:T:2022:307),

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

- a Törvényszék Hivatalához 2022. április 15-én benyújtott keresetlevélre,
- a felperes névtelenség iránti kérelmének helyt adó és a gyorsított eljárás iránti kérelmét elutasító, 2022. június 2-i határozatra,
- a 2022. augusztus 25-i határozatra, amely megengedte a Belga Királyságnak, hogy a Tanács támogatása végett beavatkozzon,
- a Törvényszék Hivatalához 2022. november 11-én benyújtott kiigazítási beadványra,
- a felperesnek a Törvényszék Hivatalához 2022. december 19-én benyújtott és az ügy iratanyagához csatolt dokumentumaira,
- a 2023. február 6-i határozatra, amely szerint a felperes által 2023. január 24-én benyújtott új iratokat nem csatolják az iratanyaghoz,

tekintettel a 2023. április 26-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes, OT egyrészt az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2022. március 15-i (KKBP) 2022/429 tanácsi határozat (HL 2022. L 87. I., 44. o.), és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. március 15-i (EU) 2022/427 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2022. L 87. I., 1. o.) (a továbbiakban: együttesen: eredeti jogi aktusok) megsemmisítését, valamint másrészt – a kereset kiigazítását követően – az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról szóló, 2022. szeptember 14-i (KKBP) 2022/1530 tanácsi határozat (HL 2022. L 239., 149. o.), és az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. szeptember 14-i (EU) 2022/1529 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2022. L 239., 1. o.) (a továbbiakban együttesen: fenntartásról szóló jogi aktusok) megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben e jogi aktusok rá vonatkoznak (a továbbiakban együttesen: megtámadott jogi aktusok).

A jogvita előzményei

- 2 A felperes orosz állampolgárságú üzletember.
- 3 2014. március 17-én az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 2014/145/KKBP határozatot (HL 2014. L 78., 16. o.;

helyesbítés: HL 2014. L 263., 35. o.). Ugyanezen a napon az EUMSZ 215. cikk alapján elfogadta az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendeletet (HL 2014. L 78., 6. o.).

- 4 Az Oroszországi Föderáció elnöke 2022. február 21-én rendeletet írt alá, amelyben elismerte az önmagát kikiáltó „Donyecki Népköztársaság” és „Luhanszki Népköztársaság” függetlenségét és szuverenitását, és elrendelte az orosz fegyveres erők behatolását e területekre.
- 5 Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (a továbbiakban: főképviselő) 2022. február 22-én nyilatkozatot adott ki az Európai Unió nevében, amelyben elítélte e cselekményeket, mivel azok súlyosan sértik a nemzetközi jogot. Bejelentette, hogy az Unió az Oroszországi Föderáció által elkövetett ezen utóbbi jogsértésekre további korlátozó intézkedések azonnali elfogadásával fog reagálni.
- 6 2022. február 23-án a Tanács elfogadta a korlátozó intézkedések első sorozatát. Ezek először is a donyecki és a luhanszki kormány által nem ellenőrzött régiókkal fennálló gazdasági kapcsolatokra alkalmazandó korlátozásokra vonatkoztak, másodsor a tőkepiachoz való hozzáférésnek a többek között az Oroszországi Föderációnak, annak kormányának és a központi bankjának a finanszírozását érintő tilalom útján való korlátozására, és harmadszor a kormány tagjainak, bankoknak, üzletembereknek, tábornokoknak, valamint a Gosudarstvennaya Duma Federal'nogo Sobrania Rossiskoï Federatsii (az Oroszországi Föderáció Szövetségi Gyűlésének Állami Dumája) 336 tagjának a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek, szervezetek és szervek jegyzékébe való felvételére.
- 7 Az Oroszországi Föderáció elnöke 2022. február 24-én bejelentette, hogy Ukrajnában katonai műveletekre kerül sor, és az orosz fegyveres erők megtámadták Ukrajnát.
- 8 A főképviselő ugyanezen a napon az Unió nevében nyilatkozatot tett közzé, amelyben a lehető leghatározottabban elítélte az orosz fegyveres erők által Ukrajnával szemben „provokáció nélkül indított agressziót”, és jelezte, hogy az uniós válasz ágazati és egyedi korlátozó intézkedéseket is magában fog foglalni.
- 9 Az Európai Tanács az ugyanezen a napon tartott rendkívüli ülésén elítélte az Ukrajna elleni orosz katonai agressziót, ezúton kifejezve elvi egyetértését azzal, hogy az Európai Bizottság és a főképviselő javaslatai alapján az Oroszországi Föderációval szemben korlátozó intézkedések és gazdasági szankciók elfogadására kerüljön sor.
- 10 2022. február 25-én a Tanács elfogadta a korlátozó intézkedések második sorozatát. Ugyanezen a napon az ukrajnai helyzet súlyosságára tekintettel a Tanács elfogadta egyrészt a 2014/145 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2022/329 határozatot (HL 2022. L 50., 1. o.), másrészt pedig a 269/2014 rendelet módosításáról szóló (EU) 2022/330 rendeletet (HL 2022. L 51., 1. o.) többek között azon kritériumok módosítása érdekében, amelyek alapján természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá vonhatók.

- 11 A 2014/145 határozat 2. cikke (1) és (2) bekezdésének a 2022/329 határozattal módosított változata a következőket írja elő:

„(1) Be kell fagyasztani az alábbiakhoz tartozó vagy a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást:

[...]

d) a Krím anektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozóknak anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtó, illetve általuk előnyökhöz jutó természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek;

[...]

g) a Krím anektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek, illetve jogi személyek, szervezetek vagy szervek,

valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek, a mellékletben felsoroltak szerint.

(2) A mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek és szervek rendelkezésére vagy javára – sem közvetlenül, sem közvetve – nem bocsátható pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás.”

- 12 A pénzeszközök e befagyasztásának részletes szabályait a 2014/145 határozat 2. cikkének (3)–(6) bekezdése határozza meg.
- 13 A módosított 2014/145 határozat 1. cikke (1) bekezdésének b) és e) pontja előírja, hogy a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák azoknak a természetes személyeknek a területükre történő beutazását vagy azon való átutazását, akik esetében fennállnak az ugyanezen határozat 2. cikke (1) bekezdésének d) és g) pontjában szereplőkkel lényegében azonos kritériumok.
- 14 A 269/2014 rendeletnek a 2022/330 rendelettel módosított változata előírja a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések elfogadását, és e befagyasztás részletes szabályait a módosított 2014/145 határozattal lényegében azonos feltételekkel határozza meg. E módosított rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a)–g) pontja ugyanis lényegében átveszi az említett határozat 2. cikke (1) bekezdésének a)–g) pontját.
- 15 A Tanács e kontextusban a felperes nevét az eredeti jogi aktusokkal felvette a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeknek, szervezeteknek és szerveknek a módosított 2014/145 határozat mellékletében és a módosított 269/2014 rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékeibe (a továbbiakban: vitatott jegyzékek).
- 16 A felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére vonatkozó indokok a következők:

„[A felperes] az egyik fő részvényese az Alfa Group konglomerátumnak, amelynek tagja az Alfa Bank, Oroszország egyik legnagyobb adófizetője. A közvélekedés szerint az egyik legbefolyásosabb személy Oroszországban. Erős szálak fűzik az orosz elnökhöz. Vladimir Putin

legidősebb lánya, Maria „Alfa-Endo” néven jótékonyági projektet működtetett, amelyet az Alfa Bank finanszírozott. Vladimir Putin az Alfa Group orosz hatóságok iránti lojalitását azzal jutalmazta, hogy politikai segítséget nyújtott az Alfa Groupnak külföldi beruházási terveihez.

Ezáltal [a felperes] aktív anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtott a Krím annektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozók részére, valamint általuk előnyökhöz jutott. Emellett [a felperes] egyike a Krím annektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Orosz Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető orosz üzletembereknek.”

- 17 A Tanács 2022. március 16-án közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a 2022/429 határozattal módosított 2014/145 határozatban és a 2022/427 végrehajtási rendelettel végrehajtott 269/2014 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek, szervezetek és szervek részére szóló értesítést (HL 2022. C 121. I, 1. o.). Ez az értesítés többek között jelezte, hogy az érintett személyek kérvényezhetik a Tanácsnál annak a határozatnak a felülvizsgálatát, amellyel a nevüket felvették az említett jogi aktusok mellékletében foglalt jegyzékekbe, és a kérvényhez csatolniuk kell az igazoló dokumentumokat.
- 18 A felperes a 2022. április 5-i és 8-i levelében kérte a Tanácstól azon iratok rendelkezésre bocsátását, amelyek a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét megalapozták.
- 19 2022. április 13-án a Tanács a felperes rendelkezésére bocsátotta a teljes WK 3073/2022. sz. iratanyagot (a továbbiakban: a bizonyítékokat tartalmazó iratanyag), amelyre a határozatát alapította.
- 20 A felperes 2022. április 14-én, május 30-án, június 7-én, július 5-én és augusztus 18-án megküldte észrevételeit a Tanácsnak, és különösen azt kérte, hogy vizsgálja felül a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételéről szóló határozatot, valamint hallgassa meg őt.
- 21 A Tanács 2022. szeptember 14-én elfogadta a fenntartásról szóló jogi aktusokat. E jogi aktusokból következően a felperesre alkalmazandó egyedi korlátozó intézkedéseket az eredeti jogi aktusokban foglaltakkal azonos indokok miatt 2023. március 15-ig meghosszabbították.
- 22 A Tanács a 2022. szeptember 15-i levelében többek között közölte a felperessel, hogy a 2022. április 14-i, május 30-i, június 7-i, július 5-i és augusztus 18-i leveleiben foglalt észrevételek nem teszik kétségessé a szóban forgó korlátozó intézkedések fenntartásának szükségességére vonatkozó értékelését. A Tanács azt is jelezte, hogy az érvek hasonlóságára tekintettel az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban és a jelen ügyben előterjesztett észrevételeire hivatkozik. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a felperes nevét fenn kell tartani a vitatott jegyzékeken.
- 23 A Tanács 2022. szeptember 15-én az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a 2022/1530 határozattal módosított 2014/145 határozatban és a 2022/1529 végrehajtási rendelettel végrehajtott 269/2014 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek részére szóló értesítést (HL 2022. C 353. I, 1. o.).
- 24 A felperes 2022. november 1-jén felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be a Tanácshoz.

A felek kérelmei

- 25 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat;
  - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 26 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A Belga Királyság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet.

A jogkérdésről

- 28 A felperes a keresetének alátámasztása érdekében kifogás útján a 2022/330 rendelet 1. cikke d) és g) pontja rendelkezéseinek jogellenességére hivatkozik. Ezenkívül az Európai Unió Alapjogi Chartája 7. és 24. cikkének, a gyermekek jogairól szóló, 1989. november 20-án aláírt New York-i egyezmény (kihirdette: az 1991. évi LXIV. tv.) 2. és 3. cikkének, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény) 8. cikkének megsértésére alapított jogalapra, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapra, a védelemhez való jog és a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított jogalapra, nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapra, az arányosság elvének megsértésére alapított jogalapra, valamint a tulajdonhoz való jognak, a vállalkozás szabadságának és a foglalkozás gyakorlásához való jognak a megsértésére alapított jogalapra hivatkozik. A kiigazítási beadványban hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapra is hivatkozik.
- 29 A tárgyaláson a felperes jelezte, hogy visszavonja azokat az érveit, amelyek az Alapjogi Charta 7. és 24. cikkének, a gyermek jogairól szóló New York-i egyezmény 2. és 3. cikkének, és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 8. cikkének a megsértésén alapulnak, valamint a magán- és a családi életre vonatkoznak, amit a Törvényszék tudomásul vett.

A 2022/330 rendelet 1. cikke d) és g) pontjának kifogás keretében hivatkozott, az egyenlő bánásmód, a jogbiztonság és a megfelelő ügyintézés elvének megsértését eredményező jogellenességéről

- 30 A felperes elsődlegesen azzal érvel, hogy a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele jogellenes jogszabályi szöveg alkalmazásából ered, mivel a módosított 269/2014 rendelet lehetővé teszi a Tanács számára, hogy olyan orosz állampolgárságú személyek nevét, akik semmilyen kapcsolatban nem állnak a szóban forgó korlátozó intézkedések által érintett rezsimmel, felvegye a vitatott jegyzékekbe azzal az ürüggyel, hogy a gazdasági tevékenységük révén bevételi forrást biztosítanak az orosz kormány számára. Az egyenlő bánásmód, a jogbiztonság és a gondos ügyintézés elvének megsértésére hivatkozik. Nevének a vitatott jegyzékekbe való, jogellenes jogszabályi szöveg alkalmazásából eredő felvételét tehát meg kell semmisíteni. Válaszában azt állítja, hogy a Tanács a mérlegelési jogkörét szelektív módon, tehát az állampolgárságon vagy az

érintett gazdasági ágazatokon alapuló hátrányos megkülönböztetéssel gyakorolta. Ezenfelül álláspontja szerint a Tanácsnak alá kell tudnia támasztani, hogy a 2022/330 rendelet 1. cikkének d) és g) pontjában említett kategóriák létrehozása hogyan orvosolta a 2014 óta elfogadott intézkedések hatékonyságának hiányát, és bizonyítania kell azok szükséges, megfelelő és nem helyettesíthető jellegét. A kiigazítási beadványban hangsúlyozza, hogy a 2022 óta megállapított kritériumokban az ukrajnai helyzet és a szankcionált természetes személyek szerepe között már nem áll fenn kapcsolat, és ezáltal fokozott bírósági felülvizsgálat szükséges.

- 31 A Tanács – a Belga Királyság támogatásával – vitatja ezt az érvelést.
- 32 Az EUMSZ 277. cikk értelmében az Unió intézményei, szervei, vagy hivatalai által elfogadott általános hatállyal bíró jogi aktusokra vonatkozó jogvitában bármelyik fél élhet az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében meghatározott eszközökkel annak érdekében, hogy az Európai Unió Bírósága előtt a szóban forgó jogi aktus alkalmazhatatlanságára hivatkozzon.
- 33 Az EUMSZ 277. cikk azon általános elv kifejeződése, amely minden fél számára biztosítja azt a jogot, hogy a neki címzett határozat megsemmisítése érdekében járulékosan vitassa az ilyen határozat alapját képező általános hatályú jogi aktusok érvényességét, ha e fél ha nem rendelkezett azzal a joggal, hogy ezen jogi aktusok ellen az EUMSZ 263. cikk alapján közvetlen keresetet nyújtson be, és a következményeket tehát anélkül viseli, hogy lehetősége lett volna a megsemmisítésüket kérni. Annak az általános jogi aktusnak, amelynek jogellenessége felmerül, a jogorvoslat tárgyát képező ügyben közvetlenül vagy közvetve alkalmazhatónak kell lennie, továbbá a megtámadott egyedi határozat és a szóban forgó általános jogi aktus között közvetlen jogi kapcsolatnak kell fennállnia (lásd: 2017. február 17-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-14/14 és T-87/14, EU:T:2017:102, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 A bírósági felülvizsgálat intenzitását illetően az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróságoknak az EUM-Szerződés alapján biztosított hatáskörüknek megfelelően biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének az uniós jogrend szerves részét képező alapvető jogokra tekintettel történő, főszabály szerint teljes felülvizsgálatát. E követelményt az EUMSZ 275. cikk második bekezdése kifejezetten tartalmazza (lásd: 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EBHT, EU:C:2013:775, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Ez nem változtat azon, hogy a Tanács a jogi kritériumok általános és elvont meghatározását, valamint a korlátozó intézkedések elfogadásának a módjait illetően széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik (lásd ebben az értelemben: 2015. április 21-i Anboubá kontra Tanács ítélet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen az e kritériumokat és módokat meghatározó, olyan általános hatályú szabályok, mint a megtámadott jogi aktusoknak a jelen jogalappal érintett és vitatott kritériumokat előíró rendelkezései, korlátozott bírósági felülvizsgálat tárgyát képezik, amely az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények tárgyi pontosságának, a téves jogalkalmazás hiányának, valamint a tények értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának az ellenőrzésére korlátozódik (lásd ebben az értelemben: 2009. július 9-i Melli Bank kontra Tanács ítélet, T-246/08 és T-332/08, EU:T:2009:266, 44. és 45. pont; 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 149. pont [nem tették közzé]).

- 36 A jelen ügyben a módosított 269/2014 rendelet 2. cikkéből és 3. cikke (1) bekezdésének d) és g) pontjából az következik, hogy be kell fagyasztani „azon természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek” pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait, „akik vagy amelyek a Krím anektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozók részére anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtanak, illetve általuk előnyökhöz jutnak” (a módosított 269/2014 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja; a továbbiakban: d) kritérium], valamint „vezető üzletemberek, [...] a Krím anektálásáért és Ukrajna destabilizálásáért felelős Oroszországi Föderáció kormányának jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő [...] jogi személyek, szervezetek vagy szervek” (a módosított 269/2014 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja; a továbbiakban: g) kritérium) pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait.
- 37 A felperes azt állítja, hogy a jelen ügyben alkalmazott d) és g) kritérium (a továbbiakban együttesen: vitatott kritériumok) sérti az egyenlő bánásmód, a jogbiztonság és a megfelelő ügyintézés elvét.
- 38 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az egyenlő bánásmód elve, amely alapvető jogelv, tiltja, hogy összehasonlítható helyzeteket különbözően kezeljenek, vagy hogy különböző helyzeteket egyenlően kezeljenek, hacsak objektíve nem igazolt az ilyen bánásmód (2009. július 9-i Melli Bank kontra Tanács ítélet, T-246/08 és T-332/08, EU:T:2009:266, 135. pont).
- 39 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a vitatott kritériumok nem kizárólag az orosz állampolgárokra vagy bizonyos gazdasági ágazatokra vonatkoznak, hanem minden olyan személyre, aki anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújt az orosz döntéshozóknak, valamint minden olyan természetes személyre, aki az alkalmazandó kritériumok értelmében vezető. Amint arra a Tanács rámutat, az uniós tagállamok állampolgáira is vonatkozhatnak korlátozó intézkedések.
- 40 Ezenkívül, azt érintően, hogy a felperes azt állítja, hogy a Tanács nem fogadott el korlátozó intézkedéseket a vitatott kritériumoknak megfelelő bizonyos személyekkel vagy szervezetekkel szemben, hátrányosan megkülönböztető módon gyakorolta hatáskörét, és elmulasztotta az e személyekre vagy szervezetekre vonatkozó valamennyi bizonyíték gondos és pártatlan vizsgálatát, az ilyen érvek a felperes egyedi helyzetének vizsgálata körébe tartoznak. Következésképpen azokat el kell utasítani, mivel a szóban forgó kritérium jogszerűsége szempontjából irrelevánsak.
- 41 E kifogást tehát el kell utasítani.
- 42 Másodsor, a jogbiztonság elve azt jelenti, hogy az uniós jogszabálynak világosnak és pontosnak kell lennie, és alkalmazásának a jogalanyok számára előre láthatónak kell lennie (lásd: 2015. március 5-i Europäisch-Iranische Handelsbank kontra Tanács ítélet, C-585/13 P, EU:C:2015:145, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. február 17-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-14/14 és T-87/14, EU:T:2017:102, 192. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 A jelen ügyben a felperes azt állítja, hogy a vitatott kritériumok nem felelnek meg az előreláthatóság követelményének, lényegében azért, mert azokat túl általánosan határozták meg.
- 44 Meg kell állapítani, hogy egyrészt a d) kritérium tekintetében a módosított 269/2014 rendeletnek magából szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy az említett kritérium célzottan és szelektíven azokra a természetes és jogi személyekre vonatkozik, akik, még ha önmagukban nem is köthetők Ukrajna destabilizálásához, anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújtanak az azért felelős orosz döntéshozóknak, vagy e döntéshozók által előnyben részesülnek. A d) kritérium így két elemből

áll, amelyek nevezetesen a Krím anektálásáért vagy Ukrajna destabilizálásáért felelős orosz döntéshozóknak nyújtott anyagi vagy pénzügyi támogatást, valamint az e döntéshozók által szerzett előnyt foglalják magukban, és e két elem nem kumulatív. Ezenkívül e kritérium nem követeli meg, hogy az érintett személyek vagy szervezetek a Krím anektálása vagy Ukrajna destabilizálása révén személyesen jussanak előnyhöz. Elegendő, ha az ezen eseményekért felelős „orosz döntéshozók” egyike által előnyhöz jutnak, és nem szükséges bizonyítani, hogy kapcsolat áll fenn azon előnyök, amelyekben a jegyzékbe vett személyek részesülnek, és a Krím anektálása vagy Kelet-Ukrajna destabilizálása között (lásd ebben az értelemben: 2016. november 30-i Rotenberg kontra Tanács ítélet, T-720/14, EU:T:2016:689, 87. pont).

- 45 Másrészt, ami a g) kritériumot illeti, annak szövege kellően egyértelműen és pontosan utal többek között az orosz kormány számára jelentős bevételi forrást biztosító ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberekre. E kritérium szövegére tekintettel meg kell állapítani, hogy az érintett személyeket az azon ágazatban fennálló fontosságuk miatt kell vezető szerepűnek tekinteni, amelyben a tevékenységüket gyakorolják, valamint az ágazatnak az orosz gazdaság tekintetében fennálló jelentősége miatt (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Rosneft és társai kontra Tanács ítélet, T-715/14, nem tették közzé, EU:T:2018:544, 157. pont).
- 46 Ezenkívül a g) kritérium a szóban forgó korlátozó intézkedésekre vonatkozó szabályozás céljai által egyértelműen körülhatárolt jogi keretbe illeszkedik, amelyet annak szükségessége jellemez, hogy a helyzet súlyosságára tekintettel maximális nyomást gyakoroljanak az orosz hatóságokra annak érdekében, hogy az utóbbiak vessenek véget az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek és politikáiknak, valamint az ezen országgal szembeni katonai agresszióknak. Ebből a szempontból a szóban forgó korlátozó intézkedések megfelelnek az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett azon célkitűzésnek, hogy az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljaival és elveivel összhangban megőrizték a békét, megelőzzék a konfliktusok kialakulását, és erősítsék a nemzetközi biztonságot (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 115. és 123. pont; 2020. június 25-i VTB Bank kontra Tanács ítélet, C-729/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:499, 59. pont; 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 163. pont.).
- 47 Ezenfelül a vitatott kritériumok által a Tanácsnak biztosított mérlegelési jogkört az indokolási kötelezettség és a megerősített eljárási jogok ellensúlyozzák (lásd ebben az értelemben: 2014. július 16-i National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, T-578/12, nem tették közzé, EU:T:2014:678, 122. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Következésképpen a vitatott kritériumok megfelelnek az uniós jog által megkövetelt előreláthatósági szintnek.
- 49 Egyébiránt, ami a g) kritériumot illeti, a felperes állításával ellentétben fennáll logikai kapcsolat egyrészt a kormány számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek célbavétele – ezen ágazatoknak az orosz gazdaság tekintetében fennálló jelentőségére tekintettel –, és másrészt a korlátozó intézkedéseknek a jelen ügyben fennálló célja között, amely utóbbi abban áll, hogy növeljék az Oroszországi Föderációra nehezedő nyomást, valamint az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedések költségeit (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Rosneft és társai kontra Tanács ítélet, T-715/14, nem tették közzé, EU:T:2018:544, 157. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 50 Következésképpen el kell utasítani a felperesnek az ukrajnai helyzet és a szóban forgó korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó természetes személyek szerepe közötti kapcsolat megszűnésére vonatkozó érvét.
- 51 Így a jogbiztonság elvének megsértésére alapított kifogást el kell utasítani.
- 52 Harmadszor, a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított érvet – amely elv az illetékes intézményt arra kötelezi, hogy gondosan és pártatlanul vizsgálja meg az adott ügy valamennyi releváns körülményét (lásd ebben az értelemben: 2016. június 30-i Al Matri kontra Tanács ítélet, T-545/13, nem tették közzé, EU:T:2016:376, 58. pont; 2018. június 6-i Arbuzov kontra Tanács ítélet, T-258/17, EU:T:2018:331, 61. pont) – a felperes egyéb módon nem támasztotta alá, ezért azt szintén el kell utasítani.
- 53 Negyedszer, a felperes a válaszban azt rója fel a Tanácsnak, hogy nem tudta igazolni, hogy a 2022/330 rendelet 1. cikkének d) és g) pontjában említett személyek és szervezetek kategóriái hogyan eredményezik a 2014 óta elfogadott intézkedések hatástalanságának orvoslását, és nem tudta bizonyítani azok szükségességét, megfelelő és nem helyettesíthető jellegét sem.
- 54 Amint azonban azt a Tanács hangsúlyozza – anélkül, hogy azt a felperes a tárgyaláson cáfolta volna –, olyan érvről van szó, amelyet a keresetlevélben nem hoztak fel. E jogalapot tehát elfogadhatatlanság miatt el kell utasítani a Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének (1) bekezdése alapján, amely tiltja, hogy az eljárás során olyan új jogalapot terjesszenek elő, amely nem olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.
- 55 Ezenfelül a korlátozó intézkedések jogszerűsége nem függ azok azonnali hatásainak megállapításától, hanem csak azt követeli meg, hogy azok ne legyenek nyilvánvalóan alkalmatlanok az illetékes intézmény által elérni kívánt cél elérésére (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 17-i Rosneft és társai kontra Tanács ítélet, C-732/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:727, 97. pont). A Tanács tehát nem volt köteles bizonyítani, hogy a vitatott kritériumok alkalmasak voltak arra, hogy orvosolják a 2014 óta elfogadott intézkedések állítólagos hatástalanságát.
- 56 A felperesnek a vitatott szempontok szükségességét és alkalmasságát vitató kifogását illetően emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az azok eléréséhez szükséges mértéken (2012. március 13-i Melli Bank kontra Tanács ítélet, C-380/09 P, EU:C:2012:137, 52. pont).
- 57 Ezenkívül a Tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik olyan területeken, amelyek a részéről politikai, gazdasági, társadalmi döntéseket és összetett mérlegelést igényelnek, és az e területeken elfogadott intézkedés jogszerűségét csak annak az illetékes intézmény által követni kívánt cél elérésére nyilvánvalóan alkalmatlan volta érintheti (2016. március 1-jei National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 77. pont).
- 58 A jelen ügyben a vitatott kritériumok – azon jogszabályi és történeti kontextus alapján értelmezve, amelyben azokat elfogadták – nem tűnnek nyilvánvalóan alkalmatlannak a korlátozó intézkedéseknek a fenti 46. pontban felidézett céljára, a béke fenntartásának elsődleges jelentőségére, valamint az európai és a globális biztonságra és stabilitásra tekintettel.

- 59 Végezetül a felperes azon kifogásai, amelyek keretében hangsúlyozza, hogy a nevét kizárólag amiatt vették fel a vitatott jegyzékekbe, hogy az Alfa Bank részvényese, és az Alfa Bankot Oroszország nagy adófizetőjeként minősítették, az egyedi helyzete vizsgálatának, és így az értékelési hibára alapított jogalap vizsgálatának a körébe tartoznak.
- 60 Következésképpen a jogellenességi kifogást el kell utasítani.

Az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló jogalapról

- 61 A felperes először is azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása nem tette lehetővé számára annak pontos meghatározását, hogy mely „vitatott ügyletekről” van szó, és nem tette lehetővé a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését. Másodszor az indokolás alapján nem állapítható meg, hogy a Tanács gondosan megvizsgálta a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére vonatkozó indokokat, és ezen indokolás valójában pusztán formális. Válaszában hozzáteszi, hogy a jogi aktusok indokolása nincs alátámasztva, és pontatlan. A kiigazítási beadványban a felperes azt állítja, hogy a nevét a vitatott jegyzékeken fenntartó jogi aktusok nem teszik lehetővé a 2022 szeptemberében történt fenntartás okainak azonosítását, a helyzet ugyanis a 2014. évi eredeti rendelet alapját képező helyzethez képest megváltozott. Ráadásul nem került sor az intézkedések hatásának számbavételére vagy aktualizált értékelésre. A 2022. szeptember 15-i levél, amelyben a Tanács elutasította a felperes felülvizsgálati kérelmét, hasonlóképpen nem tartalmaz olyan indokolást, amely lehetővé tenné a felperes nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartására vonatkozó indokok megértését.
- 62 A Tanács – a Belga Királyság támogatásával – vitatja ezt az érvelést.
- 63 Az ítélkezési gyakorlat szerint a sérelmet okozó jogi aktus indokolására vonatkozó kötelezettségnek, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elvből következik, a célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének vitatását uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa e jogi aktus jogszerűségét (2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 49. pont).
- 64 Az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásnak azonban a szóban forgó jogi aktus jellegéhez és elfogadásának körülményeihez kell igazodnia. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény többek között az sem, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, és az sem, hogy az részletesen válaszoljon az érdekelt által az intézkedés elfogadása előtti meghallgatásakor megfogalmazott felvetésekre, mivel az indokolás megfelelőségét nemcsak a szövegére, hanem a körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére figyelemmel is meg kell vizsgálni. Következésképpen a sérelmet okozó aktus indokolása megfelelő, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben hozzák meg, amely lehetővé teszi számára a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53. pont; lásd továbbá: 2021. április 22-i Tanács kontra PKK ítélet, C-46/19 P, EU:C:2021:316, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.)

- 65 Így egyfelől valamely sérelmet okozó jogi aktus akkor kellően indokolt, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben került sor az elfogadására, amely lehetővé teszi a vele szemben hozott intézkedés terjedelmének megértését. Másfelől a jogi aktus indokolása pontossága mértékének arányosnak kell lennie a tényleges lehetőségekkel, és azon technikai feltételekkel vagy határidővel, amelyek között, illetve amelyen belül meg kell hozni (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat pontosította, hogy a korlátozó intézkedést előíró tanácsi aktusok indokolásának nemcsak ezen intézkedés jogalapját kell meghatározni, hanem azokat az egyedi és konkrét okokat is, amelyek miatt a Tanács mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy az érintettel szemben ilyen intézkedést kell hozni (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 105. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 A jelen ügyben a vitatott intézkedéseket a megtámadott jogi aktusok alapján fogadták el, amelyek a vonatkozó preambulumbekendések keretében mind az eredeti jogi aktusok, mind pedig a fenntartásról szóló jogi aktusok tekintetében pontosítják a kontextust, valamint azokat a jogalapokat, amelyek alapján azokat elfogadták.
- 68 Ezenkívül a ténybeli körülményeknek a fenti 16. pontban felidézett felsorolása kellően egyértelmű és pontos indokolásnak minősül ahhoz, hogy lehetővé tegye a felperes számára azon indokok megértését, amelyek miatt a nevét felvették a vitatott jegyzékekbe, majd fenntartották azokon.
- 69 E tekintetben az az érv, amely szerint a megtámadott jogi aktusok indokolása nem tette lehetővé a felperes számára annak pontos meghatározását, hogy mely „vitatott ügyletekről” van szó, nem cáfolja e megállapítást, mivel nem követelmény, hogy az indokolás valamennyi olyan ténybeli és jogi elemet részletezzen, amely a felperes nevének a vitatott jegyzéken való fenntartására vonatkozó jogi aktus elfogadása előtt releváns. Az alkalmazott indokolásra tekintettel ugyanígy azt az érvet is el kell utasítani, amely szerint az pusztán formális. Az indokolás ugyanis a jelen ügyben elegendő ténybeli elemet és pontosítást tartalmaz ahhoz, hogy lehetővé tegye a felperes számára a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését, a Törvényszék számára pedig a felülvizsgálati jogkörének gyakorlását.
- 70 A felperes azon érvei, amelyek szerint a Tanács indokolása pontatlan vagy alá nem támasztott, az érdemi jogszerűségre vonatkoznak, és az indokolási kötelezettség szempontjából nem relevánsak. Ugyanez vonatkozik arra az érvre is, amely szerint az intézkedések hatását nem vették számba, és nem végeztek aktualizált értékelést.
- 71 Végezetül a felperes a kiigazítási beadványban azt állítja, hogy a fenntartásról szóló jogi aktusok nem teszik lehetővé a fenntartás indokainak azonosítását.
- 72 Amint azonban az a fenti 20. és 22. pontból kitűnik, meg kell állapítani, hogy a Tanács a felperes által előterjesztett észrevételek vizsgálatát követően úgy ítélte meg, hogy az érvek hasonlósága miatt a jelen ügy keretében tett korábbi észrevételei alkalmazandók.

- 73 Ez – kellő egyértelműséggel – azt jelenti, hogy a felperes nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartásának indokai megegyeznek az eredeti felvételét igazoló indokokkal, anélkül hogy hat hónapon belül további indokolás lenne szükséges. Ezenfelül az sem követelmény, hogy a fenntartásról szóló jogi aktusok indokolása részletesen válaszoljon az érdekelt által az intézkedés elfogadása előtti meghallgatásakor megfogalmazott felvetésekre.
- 74 Egyébiránt az az érv, amely szerint a 2022/1529 végrehajtási rendelet a 269/2014 rendeletre utal annak ellenére, hogy – a felperes álláspontja szerint – a helyzet megváltozott, az indokolás megalapozottságához kapcsolódik, és az indokolási kötelezettség tekintetében hatástalan. Ezt az érvet mindenesetre el kell utasítani. A 2022/1530 határozat preambulumbekzdései ugyanis az Ukrajnában végrehajtott orosz katonai agresszió folytatásán alapulnak, és a 2022/1529 végrehajtási rendelet csupán kiigazította a 269/2014 rendelet I. mellékletét annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön a 2014/145 határozat mellékletével azt követően, hogy az utóbbit a 2022/1530 határozat módosította.
- 75 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok a jogilag megkövetelt módon tartalmazzák azokat a jogi és ténybeli elemeket, amelyek e jogi aktusok kibocsátója szerint azok alapját képezik.
- 76 Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapot tehát el kell utasítani.

A védelemhez való jog és a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított jogalapról

- 77 A felperes a védelemhez való jogának megsértésére hivatkozik, mivel nem közölték vele kellő időben a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére vonatkozó indokokat. Azzal érvel, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusokat nem küldte meg a számára egyedileg, hanem értesítést tett közzé a Hivatalos Lapban, jóllehet a címe ismert volt a francia hatóságok előtt. Hangsúlyozza, hogy a 2022. június 7-i levelében megfogalmazott, meghallgatás iránti kérelmére nem érkezett válasz. A kiigazítási beadványban hozzáteszi, hogy a Tanácsnak tájékoztatnia kellett volna a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartására vonatkozó indokokról. Ezenfelül az új iratnak a viszonzásban való benyújtása sérti a védelemhez való jogát.
- 78 A Tanács – a Belga Királyság támogatásával – vitatja ezt az érvelést.
- 79 Emlékeztetni kell arra, hogy az Alapjogi Charta 41. cikkének (2) bekezdésében előírt, bármely eljárásban fennálló, meghallgatáshoz való jog, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartásának szerves részét képezi, mindenkinek biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse az álláspontját a közigazgatási eljárás során, és az olyan határozat elfogadása előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 Az Alapjogi 52. cikkének (1) bekezdése mindazonáltal elismeri az általa biztosított jogok gyakorlásának korlátozásait, amennyiben az érintett korlátozást törvény írja elő, az tiszteletben tartja a szóban forgó alapvető jog lényeges tartalmát, és az arányosság elvére figyelemmel az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket szolgálja (lásd: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 81 E tekintetben a Bíróság többször megállapította, hogy a védelemhez való jog korlátozható, illetve attól el lehet térni, mégpedig többek között a közös kül- és biztonságpolitika keretében elfogadott korlátozó intézkedések területén (lásd ebben az értelemben: 2011. december 21-i Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 82 Ezen túlmenően a védelemhez való jog megsértését az adott ügy egyedi körülményei alapján kell értékelni, különösen a szóban forgó jogi aktus jellegére, elfogadásának körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályokra figyelemmel (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 83 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az uniós bíróság különbséget tesz egyrészt valamely személy nevének a szóban forgó jegyzékekbe történő eredeti felvétele, másrészt e személy nevének az említett jegyzéken történő fenntartása között (lásd ebben az értelemben: 2015. április 30-i Al-Chihabi kontra Tanács ítélet, T-593/11, EU:T:2015:249, 40. pont).
- 84 A jelen jogalapot az ítélkezési gyakorlatban kialakított ezen elvek fényében kell elemezni.

Az eredeti jogi aktusokról

- 85 Először is a felperes azzal érvel, hogy a Tanácsnak közvetlen értesítés útján kellett volna vele közölnie az eredeti jogi aktusokat.
- 86 A jelen ügyben a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére vonatkozó indokok közlésére a Hivatalos Lapban 2022. március 16-án közzétett értesítésben került sor (lásd a fenti 17. pontot).
- 87 E tekintetben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy egyrészt a módosított 2014/145 határozat 3. cikkének (2) bekezdése, másrészt pedig a módosított 269/2014 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a Tanács a határozatát és az indokolást a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személlyel „amennyiben a cím ismert, közvetlenül, egyéb esetben értesítés közzététele útján közli, [...] lehetővé téve a személy [...] számára, hogy észrevételeket tegyen”.
- 88 Az ítélkezési gyakorlatból továbbá kitűnik, hogy bár az ilyen jellegű határozatok egyedi közlése főszabály szerint szükséges – mivel kizárólag a Hivatalos Lapban történő közzététel nem elegendő –, a bíróságnak minden ügyben meg kell vizsgálnia, hogy az a tény, hogy a vitatott határozat indokait nem hozták egyedileg a felperes tudomására, nem eredményezte-e azt, hogy a felperest megfosztották attól, hogy a vitatott határozat indokolását megfelelő időben megismerje, és mérlegelje a pénzeszközei és gazdasági erőforrásai befagyasztására vonatkozó, vele szemben elfogadott intézkedés megalapozottságát (2013. szeptember 13-i Makhlouf kontra Tanács ítélet, T-383/11, EU:T:2013:431, 48. pont; 2021. szeptember 22-i Al-Imam kontra Tanács ítélet, T-203/20, EU:T:2021:605, 102. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2011. november 16-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 56. pont).
- 89 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat szerint akkor tekinthető úgy, hogy a Tanács valamely természetes vagy jogi személlyel vagy szervezettel nem tudja egyedileg közölni az őt érintő korlátozó intézkedéseket tartalmazó jogi aktust, ha e személy vagy szervezet címe nem nyilvános, és azt nem közölték a Tanáccsal, vagy ha a Tanács által ismert címre történő közlés a Tanács által az ehhez szükséges legnagyobb mértékű gondossággal megtett lépések ellenére sikertelennek

bizonyul (2014. november 5-i Mayaleh kontra Tanács ítélet, T-307/12 és T-408/13, EU:T:2014:926, 61. pont; 2021. szeptember 22-i Al-Imam kontra Tanács ítélet, T-203/20, EU:T:2021:605, 103. pont).

- 90 A jelen esetben a Tanács azt állítja, hogy nem rendelkezett a felperes címével.
- 91 Márpedig a felperes nem terjesztett elő bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a Tanács az eredeti jogi aktusok elfogadásának időpontjában rendelkezett a felperesnek akár a személyes, akár a szakmai címével, akár azért, mert az említett címet közölték a Tanáccsal, akár azért, mert az nyilvános volt. E tekintetben el kell utasítani a felperes által hivatkozott azon érvet, hogy a francia hatóságok rendelkeztek a címével. Az a körülmény ugyanis, hogy a francia hatóságok megtarthatták a felperes címét, nem cáfolja azt a megállapítást, amely szerint az említett jogi aktusok időpontjában a Tanács e címmel nem rendelkezett.
- 92 Meg kell tehát állapítani, hogy azt az érvet, amely szerint a Tanácsnak az eredeti jogi aktusokat közvetlen értesítés útján kellett volna közölnie a felperessel, el kell utasítani.
- 93 Ezenfelül meg kell jegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az eredeti jogi aktusok egyedi közlésének hiánya, bár hatással van arra az időpontra, amikor a keresetindítási határidő elkezdődött, önmagában nem igazolja a szóban forgó jogi aktusok megsemmisítését. E tekintetben a felperes nem hivatkozik olyan érvre, amely bizonyíthatná, hogy a jelen ügyben e jogi aktusok egyéni közlésének hiánya a jogainak olyan sérelmével járt, ami igazolná e jogi aktusoknak az őt érintő részeikben való megsemmisítését (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i VTB Bank kontra Tanács ítélet, T-734/14, nem tették közzé, EU:T:2018:542, 111. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 94 Másodszor a felperes azzal érvel, hogy nem közölték vele kellő időben a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére vonatkozó indokokat.
- 95 Az iratokban foglalt információkból azonban kitűnik, hogy a 2022. március 16-án közzétett értesítést követően a felperes a 2022. április 5-i levelében azt kérte a Tanácstól, hogy közölje vele az említett jegyzékbe vételt alátámasztó dokumentumokat, aminek a Tanács a 2022. április 13-i levélben eleget tett. A felperes a 2022. április 14-i levélben megküldte az észrevételeit a Tanácsnak.
- 96 Következésképpen a jelen ügyben az indokolás közlését úgy kell tekinteni, mint amelyre megfelelő időben került sor, mivel lehetővé tette a felperes számára, hogy megfelelően ismertethesse a vele szemben felhozott indokokkal kapcsolatos álláspontját.
- 97 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy sem a szóban forgó szabályozás, sem a védelemhez való jog tiszteletben tartásának általános elve nem biztosítja az érdekeltek számára a meghallgatáshoz való jogot, elegendő annak lehetősége, hogy az észrevételeiket írásban előterjesszék (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2008. október 23-i People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461, 93. pont; 2013. szeptember 6-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, T-35/10 és T-7/11, EU:T:2013:397, 105. pont; 2021. november 10-i Alkattan kontra Tanács ítélet, T-218/20, nem tették közzé, EU:T:2021:765, 64. pont).
- 98 A jelen ügyben a felperes a bizonyítékokat tartalmazó teljes iratanyagának a 2022. április 13-án történt kézhezvételét követően 2022. április 14-én, május 30-án, június 7-én, július 5-én és augusztus 18-án benyújtotta a Tanácsnak az észrevételeit. A Törvényszék előtt is alátámasztott keresetet és ideiglenes intézkedés iránti kérelmet tudott benyújtani.

- 99 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a felperesnek a Tanács általi meghallgatásának a hiánya nem sértette a felperes védelemhez való jogát.

A fenntartásról szóló jogi aktusokról

- 100 A felperes a kiigazítási beadványban azt állítja, hogy a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartását megelőzően a Tanácsnak tájékoztatnia kellett volna őt az említett fenntartás indokairól.
- 101 Emlékeztetni kell arra, hogy a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó határozat esetében, amellyel valamely olyan személy vagy szervezet nevét, aki vagy amely már szerepel a pénzeszközök befagyasztása hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékén, fenntartják e jegyzéken, az ilyen határozat elfogadását megelőzően főszabály szerint közölni kell a terhelő bizonyítékokat, valamint az érintett személy vagy szervezet számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy meghallgassák (2021. szeptember 15-i Boshab kontra Tanács ítélet, T-107/20, nem tették közzé, EU:T:2021:583, 78. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2011. december 21-i Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 62. pont).
- 102 A valamely személy vagy szervezet nevét a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek vagy szervezetek jegyzékén fenntartó jogi aktusok elfogadását megelőző meghallgatáshoz való jog kötelező, ha a Tanács az érintett nevének az említett jegyzéken való fenntartására vonatkozó határozatban új bizonyítékokat hozott fel e személlyel szemben, nevezetesen olyanokat, amelyeket nem vettek figyelembe a nevének az e jegyzékbe történő felvételére vonatkozó eredeti határozatban (lásd: 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 103 Ha azonban az érintett személy vagy szervezet nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek vagy szervezetek jegyzékében való fenntartása ugyanazokon az indokokon alapul, mint amelyek az eredeti jogi aktus elfogadását igazolták anélkül, hogy e személlyel vagy szervezettel szemben új bizonyítékokat vettek volna figyelembe, a Tanács a meghallgatáshoz való jogának tiszteletben tartásához nem köteles újból közölni vele a terhére rótt bizonyítékokat (2016. április 7-i Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 32. és 33. pont; 2022. június 22-i Haswani kontra Tanács ítélet, T-479/21, nem tették közzé, EU:T:2022:383, 85. pont).
- 104 Márpedig a jelen ügyben a Tanács 2022. szeptember 15-i levelében azzal az indokkal utasította el a felülvizsgálat iránti kérelmet, hogy a felperes észrevételei nem vonják kétségbe azon értékelését, amely szerint elegendő indok áll fenn a felperes nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartásához. Ezenkívül a Tanács az érvek hasonlóságára tekintettel a felperest érintő ideiglenes intézkedés iránti ügyekben (T-193/22. R. és C-526/22. P (R). sz. ügyek) tett észrevételeire, valamint a jelen ügyben előterjesztett ellenkérelemre hivatkozott.
- 105 Ezáltal a Tanács arról tájékoztatta a felperest, hogy a nevét a vitatott jegyzékeken ugyanazon indokok miatt tartják fenn, mint amelyek az eredeti jogi aktusok elfogadását igazolták, és nem vettek figyelembe új információkat vele szemben.
- 106 E körülményekre tekintettel a Tanács a felperes meghallgatáshoz való jogának a tiszteletben tartásához nem volt köteles újból közölni vele a terhelő bizonyítékokat.

- 107 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy – amint azt a Tanács állítja – a *Le Monde diplomatique* című újságban szereplő, 2019. szeptemberi, az Oroszországban fennálló korrupcióval kapcsolatos cikket a viszonyításban a válaszban foglalt egyik érvre válaszul, nem pedig utólagos indokolásként nyújtották be. E tekintetben tehát nem állapítható meg a védelemhez való jog megsértése.
- 108 Következésképpen a védelemhez való jog és a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

A nyilvánvaló értékelési hibára és a megalapozatlan indokolásra alapított jogalapról

- 109 A felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére és az azokon való fenntartására vonatkozó indokolásból az következik, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések a vitatott kritériumok alapján terjednek ki rá.
- 110 A jelen jogalap keretében a felperes először is vitatja nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételének alátámasztására benyújtott bizonyítékok bizonyító erejét, és másodszor a megtámadott jogi aktusok indokolásában szereplő értékelések nyilvánvalóan téves jellegére hivatkozik.
- 111 A Törvényszék álláspontja szerint e két résznek a g) kritériumra tekintettel történő vizsgálatával kell kezdeni.

A g) kritérium alátámasztása érdekében benyújtott bizonyítékok bizonyító erejének hiányára alapított, első részről

- 112 A felperes vitatja a Tanács bizonyítékokat tartalmazó iratanyagát képező dokumentumok bizonyító erejét. Azzal érvel, hogy a Tanács által benyújtott újságcikkek nincsenek keltezve, vagy több mint tizenhét évnél régebbiek, és azok szerzője ismeretlen. A felperes vitatja a cikkek hitelességét, és hangsúlyozza, hogy nem került sor a tartalmuk valószínűségének vizsgálatára oly módon, hogy azokat hivatalos hatóságoktól származó más forrásokkal összevetették volna.
- 113 A Tanács – a Belga Királyság támogatásával – vitatja ezt az érvelést.
- 114 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróság tevékenységét a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve szabályozza, és a benyújtott bizonyítékok értékelésének egyetlen kritériuma a bizonyítékok hitelességében rejlik. Ezenfelül valamely dokumentum bizonyító erejének értékelésekor ellenőrizni kell az abban szereplő információ valószínűségét, és figyelembe kell venni többek között a dokumentum eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét, és meg kell vizsgálni, hogy a tartalma alapján értelmesnek és megbízhatónak tűnik-e (lásd: 2018. május 31-i Kaddour kontra Tanács ítélet, T-461/16, EU:T:2018:316, 107. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 95. pont [nem tették közzé], valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 115 Harmadik országokban fennálló vizsgálati jogkörök hiányában az uniós hatóságok értékelésének valójában a nyilvánosság számára hozzáférhető információforrásokon, jelentéseken, újságcikkeken, titkosszolgálati jelentéseken vagy más hasonló információforrásokon kell alapulnia

(2018. március 14-i Kim és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-533/15 és T-264/16, EU:T:2018:138, 107. pont; 2022. június 1-jei Prigozhin kontra Tanács ítélet, T-723/20, nem tették közzé, EU:T:2022:317, 59. pont).

- 116 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az Oroszországi Föderáció és Ukrajna között fennálló konfliktushelyzet a gyakorlatban különösen megnehezíti az egyes forrásokhoz való hozzáférést, bizonyos információk elsődleges forrásának kifejezett megjelölését, valamint az azonosításukat elfogadó személyek tanúvallomásainak esetleges beszerzését. A vizsgálat ebből következő nehézségei tehát hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a pontos bizonyítékok és az objektív információk szolgáltatása nehézségekbe ütközik (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 46. pont; 2021. november 24-i Al Zoubi kontra Tanács ítélet, T-257/19, EU:T:2021:819, 73. pont).
- 117 A jelen ügyben a Tanács annak érdekében, hogy a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét a g) kritérium tekintetében igazolja, egy amerikai híroldalon, a *Daily Beasten* közzétett, 2018. április 6-i cikkre hivatkozott, amelyet egy egyesült államokbeli történész írt (1. sz. bizonyíték). A felperes azon érve, amely szerint ezek a mendemondák azt célozták, hogy az egyesült államokbeli választásokat megelőzően a satírikus és populáris blogok területét igyekezzenek kiaknázni, nem vonhatja kétségbe teljes mértékben e dokumentum bizonyító erejét.
- 118 Az „astral.ru” internetes oldalról származó cikk (2. sz. bizonyíték) – bár nincs keltezve – tartalmaz egy alcímet, amely alátámasztja, hogy az Oroszországnak a legnagyobb 2020-as adófizetőit érinti. Ezenkívül, még ha – amint arra a felperes rámutat – egy orosz digitális szolgáltató kereskedelmi internetes oldaláról van is szó, az az orosz szövetségi adóhatóság végzésére hivatkozik, és megjelöli azokat a kritériumokat, amelyek alapján valamely szervezetet a legnagyobb adófizetők közé kell sorolni. Megadja továbbá a legnagyobb 2020-as orosz adófizetők listáját. Ebből következően nem vonható kétségbe, hogy ezen cikk – amely a forrásait és az annak alapjául szolgáló ellenőrizhető információkat is feltünteti – bizonyító erővel rendelkezik.
- 119 A „banki.ru” internetes oldalon 2018. augusztus 30-án közzétett cikk (3. bizonyíték) a *Forbes* magazinnak a legbefolyásosabb oroszokat felsoroló listájára vonatkozik. Még ha másodlagos forrásról van is szó, e cikk a forrásaként a befolyásos személyeknek a *Forbes* által összeállított 2018-as listáját jelöli meg, bizonyító ereje tehát nem vonható kétségbe.
- 120 A fentiekre tekintettel – figyelembe véve az Oroszországban fennálló helyzet kontextusát, és mivel a Tanács nem rendelkezik vizsgálati jogkörrel harmadik országokban (lásd a fenti 115. és 116. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot) –, a bizonyítékokat tartalmazó iratanyag bizonyító ereje fennáll.

A tényeknek a g) kritérium tekintetében történő „nyilvánvalóan” téves értékelésére alapított, második részről

- 121 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy e jogalapot úgy kell tekinteni, mint amely értékelési hibán, nem pedig nyilvánvaló értékelési hibán alapul. Ugyanis, bár kétségtelenül igaz, hogy a Tanács bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak az esetenkénti meghatározása tekintetében, hogy teljesülnek-e a szóban forgó korlátozó intézkedések alapjául szolgáló jogi kritériumok, az uniós bíróságoknak biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének főszabály szerint teljes felülvizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2022. június 1-jei Prigozhin kontra Tanács ítélet, T-723/20, nem tették közzé, EU:T:2022:317, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 122 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága többek között azt is megköveteli, hogy az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy az a határozat, amellyel korlátozó intézkedéseket fogadtak el vagy tartottak fenn, és amely az érintett személy vagy szervezet tekintetében egyedi hatályú, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, így a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott okok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen okok – vagy legalább azok közül egy, ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett ok – megalapozottak-e (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119. pont).
- 123 Vitatás esetében az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel vagy szervezettel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó negatív bizonyítékot szolgáltatni (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 121. pont; 2014. július 3-i National Iranian Tanker Company kontra Tanács ítélet, T-565/12, EU:T:2014:608, 57. pont).
- 124 Ezen indokok megalapozottságának értékelése során a bizonyítékokat és az információkat nem elszigetelt módon, hanem azon összefüggésben kell vizsgálni, amelybe azok illeszkednek. A Tanács ugyanis akkor tesz eleget a rá háruló bizonyítási tehernek, ha az uniós bíróság előtt kellően konkrét, pontosan meghatározott és egybevágó valószínűsítő körülmények olyan együttesét mutatja be, amely lehetővé teszi a korlátozó intézkedéssel érintett személy és a megdönteni kívánt rezsim vagy – általánosságban – a leküzdeni kívánt helyzetek közötti elégséges kapcsolat fennállásának megállapítását (lásd: 2017. július 20-i Badica és Kardiam kontra Tanács ítélet, T-619/15, EU:T:2017:532, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 125 Az ítélkezési gyakorlat ezen elveire tekintettel kell meghatározni, hogy a Tanács értékelési hibát követett-e el annak megállapításakor, hogy a jelen ügyben kellően biztos ténybeli alap állt fenn, amely igazolhatja egyrészt a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való eredeti felvételét, másrészt pedig annak az e jegyzékeken való fenntartását.
- 126 Előzetesen határozni kell a felperes által benyújtott kiegészítő iratok elfogadhatóságáról.
- *A felperes által benyújtott kiegészítő iratok elfogadhatóságáról*
- 127 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az eljárás szóbeli szakaszának befejezését, illetve a Törvényszék azon határozatát megelőzően, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határozzon, a felperes és az alperes kivételesen további bizonyítékokat terjeszthet elő vagy ajánlhat fel, feltéve hogy a késedelmes előterjesztés vagy felajánlás igazolt.
- 128 A jelen ügyben a felperes 2022. december 19-én öt kiegészítő iratot nyújtott be, amelyek tekintetében a késedelmet azzal indokolta, hogy napról napra követte az ügyében történt bizonyításfelvételt, és válaszolt a Tanács érveire.
- 129 A Tanács azt állítja, hogy e bizonyítékok késedelmesek, tehát elfogadhatatlanok, és mindenesetre irrelevánsak.

- 130 Az első kiegészítő irat az ABH Holdings SA könyvvizsgálótól származó, 2022. december 9-i igazolás, a második kiegészítő irat pedig az említett társaság ügyvédi irodájától származó, 2022. december 16-i igazolás. Ezen iratok többek között a felperes kisebbségi részvényesi minőségére, az ABH Holdingsban fennálló részesedéseinek a 2022. márciusi megtámadott jogi aktusok elfogadását megelőző napon történő átruházására vonatkozó megállapodásra, valamint e társaság részvényesi szerkezetére hivatkoznak. E bizonyítékok tehát olyan információkat közölnek, amelyekről a felperesnek szükségszerűen tudomása volt az eljárás korábbi szakaszában. Márpedig a felperes nem jelezte, hogy az eljárás korábbi szakaszában ezen iratokat nem tudta benyújtani, és azt sem, hogy ennek mi volt az oka. Az, hogy az állítása szerint napról napra követte az ügyében történt bizonyításfelvételt, nem minősül az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése értelmében vett olyan kivételes körülménynek, amely igazolná ezen iratok késedelmes benyújtását.
- 131 A harmadik kiegészítő irat egy 2022. március 28-i tanúvallomást tartalmaz, a negyedik és az ötödik kiegészítő irat pedig 2022. április 1-jei tanúvallomásokat foglal magában. Márpedig meg kell állapítani, hogy ezeket az iratokat be lehetett volna nyújtani a 2022. augusztus 19-i válasz mellékleteként, vagy akár a 2022. április 15-i keresetlevél mellékleteként is.
- 132 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperes az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése értelmében nem igazolta e kiegészítő bizonyítékok késedelmes előterjesztését. Következésképpen e bizonyítékok elfogadhatatlanok, és azokat a Törvényszék a jelen jogalap vizsgálata során nem veszi figyelembe.

– *Az eredeti jegyzékbe vételről*

- 133 A felperes azt állítja, hogy nem felel meg a g) kritérium feltételeinek, amely kritérium álláspontja szerint azon vezető üzletemberek korlátozott körére vonatkozik, akik Putyin elnök pártfogását élvezik, és akik támogatást nyújtanak az orosz rezsimnek, ami a felperes esetében nem áll fenn. A bizonyítékokat tartalmazó iratanyagban semmilyen irat sem enged arra következtetni, hogy a felperes vezető üzletember lenne. A felperes vitatja továbbá a „vezető személyiségnek” a Tanács által alkalmazott fogalmát is, amely nem alapulhatna kizárólag a személy jelentőségén, anélkül hogy az érintett politikai rezsimmel fennálló szoros kapcsolatokat figyelembe vennék. A felperes vitatja a *Forbes* orosz kiadásának listáját, hangsúlyozva, hogy azon bizonyos üzletemberek anélkül szerepelnek, hogy velük szemben szankciókat alkalmaznának. Hozzáteszi, hogy nem felel meg az oligarcha ukrán jog szerinti fogalmának.
- 134 Ezenkívül azzal érvel, hogy tévesen belekeverik az Alfa Bank szervezetébe, annak ellenére, soha nem volt ügyvezető szerepe e szervezetben, amelynek 16,3%-os kisebbségi részvényese volt, anélkül hogy akár blokkoló kisebbségről lett volna szó, e részesedéséről pedig az eredeti jogi aktusok elfogadásakor amelyről lemondott. Az Alfa Bank szabályos tevékenységet folytat Oroszországban, anélkül hogy támogatná a rezsim tevékenységeit. A felperes hangsúlyozza, hogy a „vezető” fogalma nem korlátozódhat kizárólag az érintett ország valamely társaságában fennálló részesedésre, anélkül hogy figyelembe vennék az ügyvezetői funkciót vagy a többségi részesedést. Márpedig a felperes az Alfa Group semmilyen szervében sem gyakorol irányítást, és abból ténylegesen nem húz hasznot.

135 *[Bizalmas]*.¹

136 A Tanács – a Belga Királyság támogatásával – vitatja ezt az érvelést.

¹ Kitakart bizalmas adatok.

- 137 Emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nevét a g) kritérium alapján vették fel a vitatott jegyzékekbe azzal az indokkal, hogy „az egyik fő részvényese az Alfa Group konglomerátumnak, amelynek tagja az Alfa Bank, Oroszország egyik legnagyobb adófizetője, [és] az egyik legbefolyásosabb személy Oroszországban.”
- 138 Meg kell állapítani, hogy a g) kritérium a „vezető üzletemberek” fogalmát az „[orosz kormány] jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban” folytatott „tevékeny[séggel]” összefüggésben használja, az említett kormánnyal fennálló közvetlen vagy közvetett kapcsolatra vonatkozó további feltétel nélkül. Az e kritérium által követett cél ugyanis az, hogy maximális nyomást gyakoroljanak az orosz hatóságokra annak érdekében, hogy véget vessenek az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseknek és politikáiknak, valamint az ezen országgal szembeni katonai agresszióknak.
- 139 E tekintetben, amint az a fentiekben felidézésre került (lásd a fenti 49. pontot), logikai kapcsolat áll fenn egyrészt az orosz kormány számára jelentős jövedelmet biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletemberek célbavétele, és másrészt a korlátozó intézkedéseknek a jelen ügyben fennálló célja között, amely utóbbi abban áll, hogy növeljék az Oroszországi Föderációra nehezedő nyomást, valamint az utóbbinak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseikhez kapcsolódó költségeket (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Rosneft és társai kontra Tanács ítélet, T-715/14, nem tették közzé, EU:T:2018:544, 157. pont).
- 140 A módosított 2014/145 határozat és a módosított 269/2014 rendelet preambulumbekzdéseiben vagy rendelkezéseiben azonban semmi nem enged arra következtetni, hogy a Tanácsnak bizonyítania kell, hogy szoros kapcsolat vagy kölcsönös függőségi viszony áll fenn egyrészt a vitatott jegyzékekbe felvett személy, és másrészt az orosz kormány vagy annak az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó intézkedései között.
- 141 A felperes állításával ellentétben a „vezető üzletembernek” a Szíriai Arab Köztársasággal szemben hozott korlátozó intézkedések keretében alkalmazott kritériumára vonatkozó ítélkezési gyakorlatból nem lehet arra következtetni, hogy a „vezető üzletembernek” a jelen ügyben alkalmazott kritérium keretében használt fogalma magában foglalja a Tanács azon kötelezettségét, hogy bizonyítsa az orosz kormánnyal fennálló szoros kapcsolatot vagy kölcsönös függőségi viszonyt.
- 142 Az ilyen értelmezés nemcsak a g) kritérium szövegével, hanem az elérni kívánt céllal is ellentétes lenne.
- 143 Egyrészt ugyanis a g) kritériumnak szövegére tekintettel – amint arra a fenti 44. pont emlékeztet – meg kell állapítani, hogy az érintett személyeket az azon ágazatban fennálló fontosságuk miatt kell vezető szerepűnek tekinteni, amelyben a tevékenységüket gyakorolják, valamint az ágazatnak az orosz gazdaság tekintetében fennálló jelentősége miatt (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Rosneft és társai kontra Tanács ítélet, T-715/14, nem tették közzé, EU:T:2018:544, 157. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben a „vezető üzletemberek” fogalmát tehát úgy kell értelmezni, hogy az ezen utóbbiaknak többek között a szakmai jogállásukra, a gazdasági tevékenységük fontosságára, a tőketulajdonuk nagyságára, illetve azon egy vagy több vállalkozáson belüli tisztségükre tekintettel fennálló jelentőségére vonatkozik, amelyben e tevékenységeket végzik.

- 144 Másrészt a szóban forgó korlátozó intézkedések célja nem az, hogy bizonyos személyeket vagy bizonyos szervezeteket az ukrajnai helyzettel vagy az orosz kormánnyal való kapcsolatuk miatt szankcionáljanak, hanem – amint arra a fenti 46. pont emlékeztet – az, hogy az Oroszországi Föderációval szemben gazdasági szankciókat szabjanak ki annak érdekében, hogy növeljék a rá nehezedő nyomást, valamint az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseinek a költségeit, és a lehető leggyorsabban véget vessenek az Ukrajna által elszenvedett agresszióknak (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Rosneft és társai kontra Tanács ítélet, T-715/14, nem tették közzé, EU:T:2018:544, 160. pont).
- 145 Így a felperes állításával ellentétben a g) kritérium nem foglalja magában, hogy a Tanácsnak bizonyítania kell az orosz kormánnyal fennálló szoros kapcsolatot vagy kölcsönös függőségi viszonyt. Az nem függ továbbá az Ukrajnával szembeni katonai agresszió folytatásáról szóló határozatnak a felperesnek való betudhatóságától, illetve a Krím annektálásával vagy Ukrajna destabilizálásával való közvetlen vagy közvetett kapcsolattól sem, amint azt a felperes a kiigazítási beadványban állítja.
- 146 E megfontolások fényében kell értékelni, hogy a Tanács értékelési hibát követett-e el a határozatában annak megállapításával, hogy a felperes az orosz kormánynak jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatban tevékenykedő vezető üzletember.
- 147 A jelen ügyben először is a felperesre alkalmazott vezető üzletemberi minőséget illetően emlékeztetni kell arra, hogy – amint az többek között az 1. sz. bizonyítékból kitűnik – a felperes az Alfa Group társalapítója, amely Oroszország nagy ipari és pénzügyi, magántulajdonban álló csoportja, amely – amint azt a felperes a tárgyaláson elismerte – különböző ágazatokban rendelkezik érdekeltségekkel, így például a kőolaj, a földgáz, a kereskedelem, a biztosítás, a távközlés, valamint a kereskedelmi és a befektetési bankok ágazatában.
- 148 A 3. sz. bizonyítékból az is kitűnik, hogy a *Forbes* magazin összeállította a legbefolyásosabb orosz személyek listáját, ideértve politikusokat, parlamenti képviselőket, valamint a legnagyobb vállalkozások vezetőit és igazgatóit, és a felperes szerepel a 100 legbefolyásosabb orosz személy listáján. Amint arra a Tanács rámutat, bár a szóban forgó lista összeállításához alkalmazott paraméterekkel kapcsolatban eltérőek lehetnek a vélemények, ez nem változtat azon, hogy e lista jelzi, hogy Oroszországban mely személyek töltenek be fontos szerepet a gazdasági, a politikai vagy a közigazgatási területeken. Ezenfelül ezt megerősíti az *Insidernek* a 2022. április 13-i, a keresetlevélhez mellékletként csatolt cikke is, amely a *Forbes International* 2022-es listájára hivatkozik, és a felperest „Oroszország egyik legbefolyásosabb személyeként” említi. A felperes azon érvét, amely szerint egyes üzletembereket említenek e listán, anélkül azonban, hogy korlátozó intézkedések vonatkoznának rájuk, el kell utasítani, mivel a Tanács e tekintetben esetlegesen eltérő gyakorlata a mérlegelési mozgásterébe tartozik, és az nem vezethet az érintett személyek és szervezetek jogos bizalmához (lásd ebben az értelemben: 2012. március 13-i Melli Bank kontra Tanács ítélet, C-380/09 P, EU:C:2012:137, 62. pont).
- 149 Az ügyirat információiból kitűnik továbbá, hogy a felperes 2018 októbere és 2022. március 15. között az A 1 Investment Holding SA – az Alfa Group konzorcium befektetési szervezete – felügyelőbizottsága (*Supervisory Board*) nyolc tagjának egyike volt.

- 150 Végül ügyirat információiból és a felperes által a tárgyaláson előadott pontosításokból kitűnik, hogy az Alfa Group magában foglal egy bankszervezetet, az ABH Holdingsot, amely többek között az Alfa Bank tulajdonosa, és hogy a felperes 16,3%-os részesedéssel rendelkezett az ABH Holdingsban.
- 151 Következésképpen még ha a felperes 2010 óta az ABH Holdingsban vagy annak leányvállalataiban már nem is töltött be ügyvezetői feladatokat, a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor a felperest „az Alfa Group konglomerátuma egyik fő részvényesének” minősítette, tekintettel arra, hogy az ABH Holdingsban 16,3%-os részesedéssel rendelkezett. Bár kisebbségi részesedésről van szó, ez nem változtat annak jelentőségén, tekintettel arra, hogy e társaság tulajdonában áll az Alfa Bank, amely a legnagyobb orosz kereskedelmi és befektetési magánbank.
- 152 Kétségtelen, hogy az ABH Holdings igazgatójának 2022. április 6-i igazolásából kitűnik, hogy a felperes 2022. március 14-én átruházta az e társaságban fennálló részesedését, és e társaságban már nem rendelkezik érdekeltséggel (*ownership interest*).
- 153 Azonfelül azonban, hogy az említett, azon társaság igazgatójától származó igazolás bizonyító erejét, amelynek a felperes részvényese volt, a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján relativizálni kell (lásd a fenti 114. pontot), meg kell állapítani, hogy az említett igazolás szerint a felperes az eredeti jogi aktusok elfogadását megelőző napig az ABH Holdings részvényese volt. A helyzetnek az eredeti jogi aktusok elfogadását megelőző napon bekövetkezett ezen állítólagos megváltozása alapján – még ha az bizonyítást is nyerne – nem állapítható meg, hogy a felperes nem minősül vezető üzletembernek, és a Tanács e tekintetben értékelési hibát követett el.
- 154 Ezenfelül a g) kritériumot figyelembe véve a „vezető üzletember” fogalma egyidejűleg múltbeli és tartós ténybeli elemekre is utal. Így az, hogy a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére vonatkozó indokok olyan ténybeli helyzetre hivatkoznak, amely az eredeti jogi aktusok elfogadása előtt állt fenn, és amelyet nemrégiben módosítottak, nem jelenti szükségképpen az említett jogi aktusok keretében a felperessel szemben elfogadott korlátozó intézkedések tárgyalanná válását (lásd analógia útján: 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 83. pont).
- 155 Következésképpen e megfontolások összességére tekintettel a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor az eredeti jogi aktusok elfogadásának időpontjában megállapította, hogy a felperes a g) kritérium értelmében megfelel a vezető üzletemberre vonatkozó feltételeknek.
- 156 Másodszor, a szóban forgó gazdasági ágazatot illetően meg kell állapítani, hogy az ABH Holdings tulajdonában álló Alfa Bank magánbank, amely – amint arra a felperes rámutat – Oroszországban szabályos tevékenységet folytat, a legnagyobb orosz kereskedelmi és befektetési magánbank, és az Alfa Group része, amely utóbbi Oroszország nagy ipari és pénzügyi, magántulajdonban álló csoportja. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a g) kritériumból kitűnik, hogy a gazdasági ágazatnak, nem pedig a vitatott jegyzékeken szereplő természetes vagy jogi személynek kell az orosz kormány számára jelentős bevételi forrást biztosítania. A szóban forgó gazdasági ágazat a jelen ügyben a bankszektor, amely esetében nem vitatott, hogy jelentős bevételi forrást jelent az orosz kormány számára.
- 157 Ezenkívül az a megállapítás, amely szerint az Alfa Bank Oroszország egyik legnagyobb adófizetője, a Tanács által szolgáltatott egybehangzó bizonyítékokon alapul. Konkrétan az 1. sz. bizonyíték az Alfa Bankot Oroszország egyik legnagyobb magánbankjaként említi, a 2. sz. bizonyíték pedig felsorolja a 24 legnagyobb 2020. évi orosz adófizetőt, amelyek között az Alfa Bank is szerepel.

- 158 A felperes azon érvét, amely vitatja, hogy az Alfa Bank Oroszország 24 legnagyobb adófizetője közé tartozna, el kell utasítani. A felperes ugyanis azzal az indokkal vitatja az e dokumentumban foglalt felsorolást, hogy – hacsak a társaságok nem teszik közzé a pénzügyi kimutatásaikat – az adófizetői minőség nem ellenőrizhető és nem bizonyítható az érintett ország adóhatóságától származó, a szóban forgó adóalany adófizetői helyzetére vonatkozó pontos tájékoztatás nélkül. Mindazonáltal, bár a felperes vitatja az említett felsorolás megbízható és pontos jellegét, nem vonja kétségbe, hogy e társaság jelentős adófizető.
- 159 Következésképpen a Tanács kellően konkrét, pontos és egybehangzó valószínűsítő körülményekkel bizonyította, hogy az Alfa Group, amely magában foglalja az Alfa Bankot, olyan gazdasági ágazatban – a jelen esetben a bankszektorban – tevékenykedik, amely jelentős bevételi forrást biztosít az orosz kormánynak.
- 160 E megfontolások összességére tekintettel a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor az eredeti jogi aktusok elfogadásának időpontjában úgy ítélte meg, hogy a felperes megfelel a g) kritérium alkalmazási feltételeinek.
- 161 A felperes által felhozott többi érv nem cáfolja meg ezt a megállapítást.
- 162 Először is, a g) kritérium szempontjából nem relevánsak a felperes által arra vonatkozóan előterjesztett információk, hogy az Alfa Group, amelyet nem az orosz állam irányít, és amely attól nem részesül támogatásban, távol marad a politikától, a „nyugati etikai normákat” alkalmazza, és az ukrán gazdaság jelentős részében is érintett. Ugyanez vonatkozik arra az állításra is, amely szerint az Alfa Bank szabályos tevékenységet folytat Oroszországban, anélkül azonban, hogy támogatná az orosz kormány Ukrajnával szembeni tevékenységeit. A g) kritérium ugyanis azt írja elő, hogy az ágazatnak jelentős bevételi forrást kell biztosítania az orosz kormány számára, és ezt nem köti ahhoz a feltételhez, hogy e bevételi forrás és az említett kormány ukrajnai intézkedései között kapcsolatnak kell fennállnia, vagy az ezen intézkedések támogatására irányuló szándéknak bizonyítottan kell lennie. Ezenkívül, amint azt a felperes a tárgyaláson elismerte, az Alfa Bank 2022. február 25. óta szerepel a korlátozó intézkedések európai jegyzékein (lásd az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat módosításáról szóló, 2022. február 25-i (KKBP) 2022/327 tanácsi határozat V. mellékletét [HL 2022. L 48., 1. o.]).
- 163 Másodsor a felperes azt állítja, hogy a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele a többoldalú szankciópolitikára tekintettel hibának minősül. A felperes arra vonatkozó érvei azonban, hogy a nevét nem vették fel az ukrán vagy az egyesült államokbeli szankciós jegyzékekre, nem lehetnek meghatározóak az uniós jogrend jegyzékbe vételi kritériumainak értelmezése szempontjából. Ezenkívül valamely uniós jogi rendelkezés kifejezéseit általában az egész Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve a rendelkezés összefüggéseit és a kérdéses szabályozás célját (lásd ebben az értelemben: 2020. június 11-i Pantochim ítélet, C-19/19, EU:C:2020:456, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen az oligarchának az ukrán jog szerinti meghatározása nem releváns a g) kritérium értelmezése szempontjából, amely kritérium független a felperesnek a háborúban való személyes részvételétől, illetve az érintett politikai rezsimmel fennálló közvetlen vagy szoros kapcsolattól vagy kölcsönös függőségi viszonytól.
- 164 *[Bizalmas].*

165 A fentiek összességéből az következik, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor az eredeti jogi aktusokban megállapította, hogy a felperes megfelel a g) kritérium feltételeinek.

– *A felperes nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartásáról*

166 A felperes a kiigazítási beadványban azzal érvel, hogy olyan információkat terjesztett a Tanács elé, amelyeket nem vettek figyelembe, például azt, hogy csak kisebbségi részvényes, semmilyen befolyást nem gyakorol a bank ügyleteire vagy stratégiájára, és így nem minősül az érintett ágazatban tevékenykedő üzletembernek. Ezenfelül az intézkedések hatékonyságának, valamint az ezen intézkedésekre vonatkozó mérlegnek vagy értékelésnek a hiányára, valamint arra hivatkozik, hogy kizárólag a 2022 szeptemberében fennálló kontextust vették figyelembe, az egyéni helyzetére való tekintet nélkül.

167 A Tanács – a Belga Királyság támogatásával – vitatja ezt az érvelést.

168 Emlékeztetni kell arra, hogy a korlátozó intézkedések biztosítási jellegűek, természetüknél fogva ideiglenesek, és azok érvényessége mindig a meghozataluk alapját képező ténybeli és jogi körülmények további fennállásának, valamint a hozzájuk kapcsolódó célkitűzés elérése érdekében való fenntartásuk szükségességének a függvénye. Következésképpen e korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálatakor a Tanácsnak el kell végeznie a helyzet naprakész értékelését, és el kell készítenie az ilyen intézkedések hatásának mérlegét annak megállapítása érdekében, hogy ezen intézkedések lehetővé tették-e az érintett személyek és szervezetek nevének a vitatott jegyzékbe való első felvételével megvalósítani kívánt célok elérését, vagy az említett személyek és szervezetek tekintetében még mindig ugyanazon következtetés vonható le (lásd: 2022. április 27-i Ilunga Luyoyo kontra Tanács ítélet, T-108/21, EU:T:2022:253, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. október 26-i Ovsyannikov kontra Tanács ítélet, T-714/20, nem tették közzé, EU:T:2022:674, 67. pont).

169 Valamely személy nevének a szóban forgó jegyzéken való fenntartásának igazolása érdekében nem tiltott, hogy a Tanács ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkozzon, mint amelyek a felperes nevének a szóban forgó jegyzékbe való eredeti felvételét, újbóli felvételét vagy korábbi fenntartását igazolták, amennyiben egyrészt a jegyzékbe vétel indokai változatlanok, másrészt pedig a kontextus nem változott oly módon, hogy e bizonyítékok elavultak volna (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 23-i Kaddour kontra Tanács ítélet, T-510/18, EU:T:2020:436, 99. pont). Az említett kontextus nemcsak azon ország helyzetét foglalja magában, amely tekintetében a korlátozó intézkedések rendszerét létrehozták, hanem az érintett személy sajátos helyzetét is (2022. október 26-i Ovsyannikov kontra Tanács ítélet, T-714/20, nem tették közzé, EU:T:2022:674, 78. pont; lásd továbbá: 2021. június 9-i Borborudi kontra Tanács ítélet, T-580/19, EU:T:2021:330, 60. pont, nem tették közzé, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.) Ugyanígy a vitatott jegyzéken való fenntartás valamennyi releváns körülményre, és különösen arra tekintettel igazolt, hogy a korlátozó intézkedésekkel elérni kívánt célokat nem érték el (lásd ebben az értelemben: 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 83. és 84. pont; 2022. április 27-i Boshab kontra Tanács ítélet, T-103/21, nem tették közzé, EU:T:2022:248, 121. pont; 2022. április 27-i Ilunga Luyoyo kontra Tanács ítélet, T-108/21, EU:T:2022:253, 56. pont).

- 170 A jelen ügyben a módosított 2014/145 határozat 6. cikkéből az következik, hogy e határozatot folyamatosan felül kell vizsgálni, és ha a Tanács úgy ítéli meg, hogy e határozat céljai nem valósultak meg, a határozat megújítható vagy adott esetben módosítható. A módosított 269/2014 rendelet 14. cikkének (4) bekezdése előírja a mellékletében szereplő jegyzék rendszeres időközönként és legalább 12 havonta történő felülvizsgálatát.
- 171 A fenntartásról szóló jogi aktusok tekintetében meg kell állapítani, hogy a jegyzékbe vétel indokai ugyanazok maradtak, mint az eredeti jogi aktusok esetében.
- 172 A fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat (a fenti 169. pont) alapján tehát meg kell vizsgálni, hogy a kontextus, a célok és a felperes egyéni helyzete lehetővé teszik-e a nevének a jegyzékeken való, változatlan indokok alapján történő fenntartását.
- 173 Az Ukrajna helyzetével kapcsolatos általános kontextust illetően meg kell állapítani, hogy a felperes nevének a jegyzékeken való fenntartására vonatkozó jogi aktusok elfogadásának időpontjában az ukrajnai helyzet még mindig súlyos volt.
- 174 A korlátozó intézkedések hasonlóképpen továbbra is igazoltak az elérni kívánt célkitűzésre tekintettel, amely az orosz hatóságokra való, annak érdekében történő maximális nyomásgyakorlásban áll, hogy azok véget vessenek az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek, politikáiknak, és az említett ország elleni katonai agresszióknak, valamint az Oroszországi Föderációnak az Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedéseikhez kapcsolódó költségeknek a növelésében.
- 175 A felperes egyéni helyzetét illetően meg kell állapítani, hogy a felperes levelei, és különösen a 2022. május 30-i levele és a 2022. november 1-jei felülvizsgálat iránti kérelme az eredeti jogi aktusokra vonatkozó észrevételek keretében már hivatkozott érvekre utalnak. A felperes ezekben különösen azt hangsúlyozza [*bizalmas*], hogy kizárólag az Alfa Bank minősül orosz adófizetőnek, és ő csupán az Alfa Bank vezető tisztséget be nem töltő kisebbségi részvényese.
- 176 A felperes által a korlátozó intézkedések felülvizsgálata céljából a Tanácsnak küldött dokumentumokban előterjesztett információkat tehát a Tanács jogosan tekinthette úgy, hogy azok nem újak, és nem is döntő jelentőségűek a jelen ügy keretében az eredeti jogi aktusokkal összefüggésben történt levélváltásokhoz képest.
- 177 Ebből következik, hogy e tényezőkre tekintettel a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor megállapította a felperes egyéni helyzete megváltozásának hiányát, és ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkozott a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartása érdekében.
- 178 A felperesnek a kiigazítási beadványban előterjesztett, arra alapított érvét, hogy az Ukrajna megszállásáról szóló határozat nem neki tudható be, el kell utasítani, mivel a g) kritérium nem említ ilyen feltételt.
- 179 Ugyanígy el kell utasítani a felperesnek az ezen intézkedések mérlegének vagy értékelésének, valamint hatékonyságának a hiányára vonatkozó többi érvét is. Azok ugyanis nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a felperes egyéni helyzetének az alkalmazandó kritériumra tekintettel történő értékelése során értékelési hiba merült fel.

- 180 Végezetül a felperesnek az ABH Holdingsban fennálló részesedéseinek az átruházására alapított érvét illetően emlékeztetni kell arra, hogy úgy kell tekinteni, hogy az említett átruházást a Törvényszék előtti eljárás keretében nem bizonyították kellően meggyőző bizonyítékok. Amint ugyanis az a fenti 114. pontban felidézésre került, valamely irat bizonyító erejének értékelésekor figyelembe kell venni többek között annak eredetét, készítésének körülményeit, valamint címzettjét, és meg kell vizsgálni, hogy a tartalma alapján értelmesnek és megbízhatónak tűnik-e.
- 181 A jelen ügyben a 2022. augusztus 19-i válasz mellékleteként benyújtott igazolás az ABH Holdings igazgatójától származik, és azt jelzi, hogy a felperes 2022. március 14-én az e társaságban fennálló részesedését harmadik személyre ruházta át, és már nem rendelkezik érdekeltséggel (*ownership interest*) az említett társaságban.
- 182 Márpedig meg kell állapítani, hogy ezt az igazolást további hivatalos alátámasztó dokumentum nélkül nyújtották be, és anélkül, hogy pontosították volna többek között azt, hogy a felperes részesedését ki vásárolta meg, vagy az említett részesedések átruházására mely módon került sor. Mi több, a felperes a Tanácshoz 2022. november 1-jén benyújtott, felülvizsgálat iránti kérelemben – csakúgy mint a Törvényszékhez benyújtott beadványaiban – továbbra is említi, hogy „kisebbségi részvényes” vagy „az Alfa Bank kisebbségi részvényese”.
- 183 A jelen ügy körülményei között meg kell állapítani, hogy a részesedéseknek a felperessel kapcsolatban nem álló harmadik személyre történő, a felperes által hivatkozott átruházására vonatkozó bizonyíték hiányában a Tanács jogosan állapította meg, hogy a felperes egyéni helyzete nem változott oly módon, hogy a nevének a vitatott jegyzékekbe való eredeti felvételéhez kapcsolódó, bizonyítékokat tartalmazó iratanyag információi elavulttá váltak volna.
- 184 Következésképpen, figyelembe véve az ukrajnai helyzet továbbra is fennálló súlyosságát, azt, hogy a korlátozó intézkedésekkel érintett célkitűzéseket nem érték el, valamint azt, hogy nincsenek a felperes egyéni helyzetének megváltozását alátámasztó bizonyítékok, a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor fenntartotta a szóban forgó korlátozó intézkedéseket.
- 185 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére vonatkozó, az orosz kormány számára jelentős bevételi forrást biztosító gazdasági ágazatokban tevékenykedő vezető üzletembernek való minősülésen alapuló, a g) kritériumnak megfelelő indok kellően alátámasztott, így ezen indokra tekintettel a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele és az azokon való fenntartása, amely az eredeti jogi aktusokból és a fenntartásról szóló jogi aktusokból ered, megalapozott.
- 186 Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint a korlátozó intézkedések elfogadásáról szóló határozat jogszerűségének felülvizsgálatakor – tekintettel azok megelőző jellegére –, amennyiben az uniós bíróság úgy véli, hogy az említett indokok legalább egyike kellően pontos és konkrét, alá van támasztva, valamint önmagában elegendő alapot képez e határozat alátámasztásához, az a körülmény, hogy a többi indok nem ilyen, nem igazolhatja az említett határozat megsemmisítését (2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 187 Így anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a felperes által felhozott és a Tanács által a d) kritérium tekintetében végzett értékelés vitatására irányuló többi kifogás megalapozottságát, a negyedik jogalapot megalapozatlanság miatt mind az eredeti jogi aktusok, mind pedig a fenntartásról szóló jogi aktusok tekintetében el kell utasítani.

Az arányosság elvének megsértésére, valamint a tulajdonhoz való jog, a vállalkozás szabadsága és a foglalkozás gyakorlásához való jog megsértésére alapított jogalapokról

- 188 A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott jogi aktusok aránytalanok, mivel akadályozzák a szakmai tevékenység gyakorlásában. A rá vonatkozó korlátozó intézkedések a tulajdonhoz való joga, a vállalkozás szabadsága és a foglalkozás gyakorlásához való joga aránytalan megsértésének is minősülnek, annál is inkább, mivel azok a bizonyítékok, amelyekre a Tanács hivatkozott, nyilvánvalóan elégtelenek.
- 189 A Tanács – a Belga Királyság támogatásával – vitatja ezt az érvelést.
- 190 Emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elve, amely az uniós jog általános elvei közé tartozik, és amelyet EUSZ 5. cikk (4) bekezdése rögzít, megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az azok eléréséhez szükséges mértéken (2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 122. pont; 2022. június 1-jei Prigozhin kontra Tanács ítélet, T-723/20, nem tették közzé, EU:T:2022:317, 133. pont).
- 191 Ezenkívül a tulajdonhoz való jog az uniós jog általános elvei közé tartozik, és azt az Alapjogi Charta 17. cikke rögzíti. Hasonlóképpen, az említett Charta 16. cikke értelmében „[a] vállalkozás szabadságát, az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban, el kell ismerni”.
- 192 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusokban foglalt korlátozó intézkedések korlátozzák a felperest a tulajdonhoz való jogának és a vállalkozás szabadságához való jogának a gyakorlásában.
- 193 A felperes által hivatkozott alapvető jogok azonban nem minősülnek abszolút jogoknak, és azok gyakorlása az Unió által követett általános érdekű célokkal igazolt korlátozásoknak vethető alá, azzal a feltétellel, hogy az ilyen korlátozások ténylegesen az Unió által elérni kívánt általános céloknak felelnek meg, és a kitűzött cél vonatkozásában nem jelentenek olyan aránytalan és elviselhetetlen beavatkozást, amely az ily módon biztosított jogoknak magát a lényegét sértené (2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 148. pont; 2020. június 25-i VTB Bank kontra Tanács ítélet, C-729/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:499, 80. pont).
- 194 Ahhoz, hogy az alapjog szóban forgó korlátozása megfeleljen az uniós jognak, a következő feltételeknek kell teljesülniük: azt törvénynek kell előírnia, annak tiszteletben kell tartania az említett szabadság lényeges tartalmát, valamint az Unió által ilyenként elismert általános célkitűzésre kell irányulnia, és az nem lehet aránytalan (2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 222. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 195 Márpedig meg kell állapítani, hogy e négy feltétel a jelen ügyben teljesül.
- 196 Először is a szóban forgó korlátozó intézkedéseket „törvény” írja elő, mivel azokat olyan jogi aktusok tartalmazzák, amelyek többek között általános hatályúak, valamint az uniós jogban egyértelmű jogalappal és kellő előreláthatósággal rendelkeznek, amit a felperes nem vitat.

- 197 Másodsor, a megtámadott jogi aktusokat hat hónapra kell alkalmazni, és azokat folyamatosan felül kell vizsgálni, amint azt a 2014/145 határozat 6. cikke előírja. Mivel az említett intézkedések ideiglenesek és visszavonhatók, meg kell állapítani, hogy azok nem sértik a hivatkozott jogok lényeges tartalmát. Ezenkívül a megtámadott jogi aktusok rendelkeznek az alkalmazott korlátozó intézkedésektől való eltérések engedélyezésének lehetőségéről. Konkrétan, ami a pénzeszközök befagyasztását illeti, a módosított 2014/145 határozat 2. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint a módosított 269/2014 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése, 5. cikkének (1) bekezdése és 6. cikkének (1) bekezdése előírja annak lehetőségét, hogy egyrészt engedélyezzék a befagyasztott pénzeszközök felhasználását alapvető szükségletek fedezésére vagy bizonyos kötelezettségvállalások teljesítésére, és másrészt hogy különleges engedélyt adjanak pénzeszközök, egyéb vagyoni értékek vagy egyéb gazdasági erőforrások befagyasztásának feloldására.
- 198 Harmadsor, a szóban forgó korlátozó intézkedések az Unió által ilyenként elismert általános érdekű, olyan célkitűzésnek felelnek meg, amely igazolhatja az egyes gazdasági szereplők tekintetében bekövetkező – akár jelentős – negatív következményeket is (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 150. pont). Ezen intézkedések ugyanis arra irányulnak, hogy nyomást gyakoroljanak az orosz hatóságokra annak érdekében, hogy azok vessenek véget az Ukrajnát destabilizáló intézkedéseiknek és politikáiknak. E tekintetben a Tanács 2022 februárjában arra törekedett, hogy stratégiaileg meggyengítse az orosz gazdaságot oly módon, hogy egyrészt megtiltja többek között az Oroszországi Föderáció, annak kormánya és központi bankja finanszírozását, és másrészt ilyen intézkedéseket alkalmaz különösen a pénzügyek, a honvédelem és az energia területén. Ezenkívül a 2022/329 határozat (11) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a Tanács úgy ítélte meg, hogy a jegyzékbeveteli kritériumokat az ukrajnai helyzet súlyosságára tekintettel módosítani kell. Ezért úgy tűnik, hogy az Unió arra törekszik, hogy csökkentse az orosz állam bevételeit, és nyomást gyakoroljon az orosz kormányra annak érdekében, hogy ezen utóbbi kevésbé legyen képes az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó intézkedéseinek a finanszírozására, és azoknak az európai és a globális stabilitás megőrzése érdekében véget vessen. Márpedig ez olyan célkitűzés, amely a közös kül- és biztonságpolitika keretében kitűzött és az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett célok körébe tartozik, amelyek között szerepel például a béke megőrzése, a konfliktusok megelőzése és a nemzetközi biztonság megerősítése.
- 199 Negyedsor, ami a szóban forgó korlátozó intézkedések megfelelő jellegét illeti, meg kell állapítani, hogy a nemzetközi közösség számára olyan alapvető fontosságú, általános érdekű célkitűzésekre tekintettel, mint amelyeket a fenti 198. pont említ, ezen intézkedések önmagukban nem bizonyulhatnak nem megfelelőnek (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2020. december 2-i Kalai kontra Tanács ítélet, T-178/19, nem tették közzé, EU:T:2020:580, 171. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 200 Ezenkívül, ami ezen intézkedések szükséges jellegét illeti, más, kevésbé korlátozó intézkedések, mint például az előzetes engedélyezési rendszer, nem teszik lehetővé a kitűzött cél – azaz az orosz kormány támogatására, illetve a vezető üzletemberekre történő nyomásgyakorlás – ugyanolyan hatékony elérését, különös tekintettel az előírt korlátozások megkerülésének lehetőségére (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2020. december 2-i Kalai kontra Tanács ítélet, T-178/19, nem tették közzé, EU:T:2020:580, 172. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenfelül, amint az a fentiekben már említésre került, átmeneti és visszavonható korlátozásokról van szó, amelyek lehetővé teszik a tagállamok által engedélyezett eltéréseket.

- 201 Ami a felperesnek okozott kárt illeti, igaz, hogy a megtámadott jogi aktusok korlátozzák a tulajdonhoz való jogát, mivel külön felhatalmazás hiányában nem rendelkezhet többek között a hozzá tartozó, az Unió területén található pénzeszközökkel, illetve nem utalhatja át a tulajdonában álló pénzeszközöket az Unióba.
- 202 A felperesnek okozott hátrányok azonban nem aránytalanok a megtámadott jogi aktusok által követett célkitűzés jelentőségéhez képest. E jogi aktusok ugyanis előírják a vitatott jegyzékekbe való felvétel időszakos felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy töröljék azon személyek és szervezetek nevét, akik, illetve amelyek már nem felelnek meg az e jegyzékekbe való felvétel feltételeinek. Ezenkívül, amint arra a Törvényszék a fenti 197. pontban emlékeztetett, a megtámadott jogi aktusok rendelkeznek annak lehetőségéről, hogy engedélyezzék a befagyasztott pénzeszközök felhasználását alapvető szükségletek fedezésére vagy bizonyos kötelezettségvállalások teljesítésére, és hogy különleges engedélyt adjanak pénzeszközök, egyéb vagyoni értékek vagy egyéb gazdasági erőforrások befagyasztásának feloldására. E tekintetben a nemzeti hatóságok feladata, hogy az arányosság elvének megfelelően értékeljék a szükséges engedélyek és eltérések megfelelőségét és hatályát, és biztosítsák azok nemzeti szintű végrehajtását.
- 203 Végezetül a felperesnek a szóban forgó korlátozó intézkedések megalapozottságára vonatkozó bizonyítékok elégtelenségére vonatkozó érve azok érdemi értékeléséhez, nem pedig azok arányosságához tartozik.
- 204 A fentiekből következik, hogy a megtámadott jogi aktusok nem sértették meg az arányosság elvét, és nem sértették aránytalanul a felperes tulajdonhoz való jogát, vállalkozási szabadságát vagy a foglalkozás gyakorlásához való jogát.
- 205 A fenti megfontolásokra tekintettel el kell utasítani az arányosság elvének megsértésére, valamint a tulajdonhoz való jog, a vállalkozás szabadsága és a foglalkozás gyakorlásához való jog megsértésére alapított jogalapokat.

A keresetlevél kiigazítása keretében felhozott, hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapról

- 206 A felperes érvelése szerint a Tanács azáltal, hogy felvette nevét a vitatott jegyzékekbe, megállapítja többek között az ukrainai helyzetért való felelősségét, jóllehet semmilyen közvetlen vagy közvetett kapcsolat nem áll fenn közte és ezen ország destabilizálása között. A Tanács azáltal, hogy olyan korlátozó intézkedéseket fogadott el, amelyek célja nem lehet Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének megőrzése, mivel azok semmilyen módon nem kapcsolódnak azokhoz, akik ténylegesen felelősek Ukrajna destabilizálásáért, és nem függenek össze közvetlen vagy közvetett módon e helyzettel, módosította az eredetileg követett célt, anélkül hogy abból levonta volna az egyedi korlátozó intézkedések fenntartásához szükséges következtetéseket. Ezáltal hatáskörrel való visszaélést követett el, amely abban nyilvánult meg, hogy a célkitűzést anélkül módosította, hogy előzetesen mérleget készített volna, amely igazolja a korlátozó intézkedéseknek a felperessel szembeni fenntartását.
- 207 A Tanács – a Belga Királyság támogatásával – vitatja ezt az érvelést.
- 208 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely jogi aktus esetében csak akkor áll fenn hatáskörrel való visszaélés, ha objektív, releváns és egybehangzó valószínűsítő körülmények alapján úgy tűnik, hogy azt kizárólag vagy legalábbis elsősorban olyan cél elérése érdekében fogadták el, amely eltér

attól, amelyre a szóban forgó jogkört biztosították, vagy azt annak érdekében fogadták el, hogy megkerüljék az ügy körülményeinek kezelésére a Szerződések által kifejezetten előírt eljárást (2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 135. pont; 2020. június 25-i Vnesheconombank kontra Tanács ítélet, C-731/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:500, 63. pont).

- 209 Márpedig elegendő megállapítani, hogy a felperes a jelen ügyben nem terjesztett elő erre vonatkozó valószínűsítő körülményeket. Amint azt a Tanács hangsúlyozza, a kitűzött cél, azaz az Oroszországi Föderációra történő maximális nyomásgyakorlás annak érdekében, hogy véget vessen az ukrajnai háborúnak, nem módosult.
- 210 Így a hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapot – következésképpen pedig a keresetet teljes egészében – el kell utasítani.

A költségekről

- 211 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a Tanács költségeinek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárással összefüggésben felmerült költségeket is.
- 212 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik költségeiket. Következésképpen a Belga Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) OT maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeket, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.
- 3) A Belga Királyság maga viseli saját költségeit.

Spielmann

Mastroianni

Brkan

Gâlea

Tóth

Kihirdetve Luxembourgban, a 2023. november 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások